

ANALISIS FAKTOR LUARAN YANG MEMPENGARUHI KECEKAPAN DAN KEUNTUNGAN SYARIKAT INSURANS AM DI MALAYSIA

Mustazar Mansur,¹ Helmi Hidthiir²

¹ Fakulti Ekonomi dan Pengurusan, Universiti Kebangsaan Malaysia

² School of Economics, Finance and Banking, Universiti Utara Malaysia,
06500 Sintok, Kedah

Email: mustazar@ukm.edu.my

Abstrak

Tujuan kajian ini adalah untuk menganalisis faktor-faktor yang menjadi penentu kepada kecekapan syarikat insurans am di Malaysia. Pasaran insurans di Malaysia semakin kompetitif sejak berlaku krisis ekonomi serta wujudnya kepentingan elemen kesolvenan setiap syarikat terhadap keyakinan pemegang insurans. Malah terdapat syarikat insurans yang tersohor di pasaran terpaksa mengambil tindakan untuk dijual atau diambil alih akibat masalah kewangan atau keberhutangan syarikat mereka. Kecekapan syarikat insurans dapat diukur dengan pulangan keatas aset (ROA). Beberapa kajian lepas berkenaan isu kajian juga turut dibincangkan. Kajian ini menggunakan data siri masa bagi tempoh 42 tahun iaitu dari tahun 1970 hingga 2012. Pemboleh ubah yang digunakan dalam kajian ini adalah Jumlah Kenderaan Berdaftar (CAR), Eksport Bersih (NX), KDNK Harga Semasa (GDP), KDNK Harga Malar (GDPM), Indeks Harga Pengguna (IHP), Indeks Pengeluaran Perindustrian (IPP), Kadar produktiviti buruh (LPR), Kadar produktiviti sut (MPR), Tiada pendidikan (NOS), Premium (PRE), Jumlah Penduduk (RES), Berpendidikan Tinggi (STR), Pendapatan per kapita (YPK), Keuntungan (IP) dan Pulangan keatas aset (ROA). Seterusnya kaedah analisis regresi digunakan untuk menganggarkan model yang dibentuk. Hasil keputusan menunjukkan bahawa pendapatan per kapita paling besar mempengaruhi pulangan ke atas aset manakala indeks harga pengguna dan premium mempengaruhi keuntungan syarikat insurans am di Malaysia. Akhir sekali, kesimpulan dan cadangan juga turut dibincangkan.

Kata kunci – insurans, kecekapan dan keuntungan, Malaysia

PENGENALAN

Bank Negara Malaysia mentakrifkan insurans sebagai pemindahan risiko oleh seseorang individu atau sesebuah organisasi (dikenali sebagai pemegang polisi) kepada syarikat insurans. Sebagai balasan, syarikat insurans menerima bayaran di dalam bentuk premium. Sekiranya pemegang polisi menanggung kerugian, syarikat insurans akan membayar pampasan terhadap kerugian atau kerosakan tersebut. Insurans juga ditakrifkan sebagai satu instrumen yang diguna bagi mengurangkan risiko melalui gabungan sejumlah nilai yang mencukupi agar kerugian individu yang dijangka dapat ditanggung bersama. Dalam proses insurans ini ketidaktentuan ini dapat dikurangkan dan jika berlaku kerugian ia akan ditanggung bersama.

Menurut statistik yang dikeluarkan oleh Bank Negara Malaysia (BNM), industri insurans telah mencapai pertumbuhan yang ketara pada tahun 90 an. Jumlah modal berbayar penanggung-penanggung insurans yang diperbadankan di Malaysia telah meningkat lebih daripada lima kali ganda daripada RM 0.6 bilion pada akhir tahun 1988 kepada RM 3.4 bilion pada akhir tahun 1998. Aset kumpulan wang insurans dan jumlah pendapatan premium bagi sektor insurans hayat dan am juga turut meningkat pada kadar yang serupa daripada hanya RM 7 bilion dan RM 2.1 bilion masing-masing kepada RM 38.7 bilion dan RM 10.9 bilion dalam tempoh yang sama, iaitu melebihi kadar pertumbuhan purata Keluaran Negara Kasar (KNK).

Pada tahun 2001, industri insurans am mencatatkan pertumbuhan sebanyak 6.8% dari segi premium langsung kasar kepada RM6,405.7 juta berbanding dengan peningkatan sebanyak 8.2% pada tahun 2000. Sektor motor terus menguasai dan merupakan 48.1% daripada premium langsung kasar industri insurans am. Selaras dengan peningkatan dalam premium bersih, nisbah bendungan bersih industri terus meningkat untuk mencapai 90.3% daripada 89.3% pada tahun 2000. Nisbah tuntutan keseluruhan industri insurans am menurun kepada 62.4% pada tahun 2001 (2000: 63.4%). Ini adalah disebabkan oleh peruntukan yang rendah yang dibuat bagi tuntutan dan bukannya disebabkan oleh pemulihan pengalaman tuntutan. Margin pengunderaitan penanggung insurans menjadi bertambah baik sebanyak 27.8% kepada RM192.4 juta berbanding dengan RM150.5 juta pada tahun 2000. Berserta dengan masuk kira semula peruntukan bagi pengurangan nilai sekuriti korporat dan hutang, perolehan semula hutang lapuk, penjualan aset dan pelaburan, keuntungan kendalian industri insurans am meningkat dengan ketara kepada RM767.4 juta. Jumlah aset kumpulan wang insurans am tumbuh sebanyak 6.8% untuk mencapai RM14,926.2 juta.

Bahagian Insurans Am mencatatkan pertumbuhan menggalakkan sebanyak 25.2% dalam jumlah premium diperoleh kasar kepada RM521.7 juta (2009: RM416.6 juta). Perniagaan motor dan premium bukan motor masing-masing meningkat sebanyak 38.5% kepada RM292.9 juta (2009: RM211.5 juta) dan 11.6% kepada RM228.8 juta (2009: RM205.1 juta). Pada tahun yang dilaporkan, nisbah tuntutan juga bertambah baik pada kadar 65.3% (2009: 68.3%). Nisbah tuntutan lebih baik ini merupakan hasil tindakan strategik berterusan sejak beberapa tahun lepas untuk beralih daripada perniagaan yang tidak menguntungkan. Walaupun dengan nisbah tuntutan yang lebih baik, Bahagian ini telah mencatatkan jumlah pendapatan pelaburan bersih, untung atau rugi daripada jualan pelaburan dan perubahan nilai saksama bagi portfolio pelaburan lebih rendah berjumlah RM36.5 juta (2009: RM45.2 juta). Pendapatan yang lebih rendah ini adalah terutamanya disebabkan oleh pelupusan beberapa aset pelaburan bernilai RM85.0 juta oleh Bahagian Insurans Am kepada Dana Pemegang Saham pada tahun yang dilaporkan untuk menjelaskan hutang antara dana. Berbekalkan jumlah premium diperoleh kasar yang lebih tinggi dan nisbah tuntutan lebih baik, Bahagian Insurans Am MAA telah memulihkan operasi daripada kerugian taja jamin RM7.9 juta pada 2009 hingga mencatatkan keuntungan taja jamin RM13.8 juta pada 2010. Bagi tahun yang dilaporkan, Bahagian Insurans Am mencatatkan keuntungan sebelum cukai RM55.5 juta, kenaikan 48.0% yang membanggakan berbanding keuntungan sebelum cukai RM37.5 juta pada 2009.

Bagi tahun kewangan yang berakhir pada 31 Disember 2012, PIDM mencatatkan pendapatan berjumlah RM263 juta, terdiri daripada RM214.3 juta bagi premium dan RM48.7 juta bagi pendapatan pelaburan, berbanding pendapatan dibajetkan sebanyak RM248.7 juta. Perbelanjaan operasi berjumlah RM75.3 juta berbanding bajet RM95 juta, iaitu perbezaan positif sebanyak 21%. Hasilnya, lebihan bersih Perbadanan bagi tahun tersebut berjumlah RM187.7 juta.

Terdapat dua isu yang timbul dalam kajian ini iaitu yang pertama, mengapakah hampir setiap tahun terdapat syarikat insurans mengalami kerugian di pasaran? Dari data yang diperolehi setiap tahun syarikat insurans mengalami kerugian sedangkan semakin hari pengguna semakin mengetahui bahawa insurans adalah sangat penting dalam keperluan. Isu kedua ialah mengapakah aktiviti penggabungan dan pengambilalihan (*mergers and acquisitions*) sering dilakukan oleh kebanyakan syarikat-syarikat insurans di Malaysia.

Pengambilalihan dan penggabungan dijalankan sebagai tindakan alternatif bagi syarikat untuk terus dapat berada dalam pasaran. Pengambilalihan terjadi apabila sebuah firma yang berskel besar ingin menguasai sebuah firma lain dan dengan jelas menyatakan pemilikannya terhadap firma yang ingin diambilalihnya itu. Penguasaan biasanya dilakukan melalui pembelian saham atau aset firma yang ingin diambilalih. Transaksi pembelian akan dijalankan secara tunai dan dibayar kepada pemegang saham asal firma yang diambilalih.

ULASAN KAJIAN LEPAS

Terdapat beberapa kajian yang mengkaji tentang kecekapan syarikat insurans antaranya kajian oleh Rubayah & Zaidi (2008) mengkaji tentang kecekapan dalam kekangan syarikat insurans hayat dan hubungan diantara kesolvenan dan kecekapan di dalam pasaran insurans. Hasil kajian menunjukkan bahawa ketidakcekapan input (ketidakcekapan teknikal) menyebabkan syarikat insurans hayat tidak dapat beroperasi pada tahap kecekapan maksimum, namun begitu terdapat beberapa syarikat yang mempunyai prestasi yang baik terutamanya syarikat yang memperolehi skor kecekapan melebihi 0.9. Selain itu, saiz dan kecekapan mempunyai hubungan yang signifikan dengan kesolvenan. Semakin tinggi tahap kecekapan sesebuah syarikat insurans, menunjukkan bahawa tahap kesolvenan juga menjadi lebih baik sementara jumlah asset syarikat yang lebih kecil (saiz syarikat yang lebih kecil) akan menyebabkan syarikat berkenaan mudah untuk mengalami tahap kesolvenan yang lebih baik.

Selain itu, terdapat pengkaji yang mengkaji hubungan antara ketidakcekapan kos dan keuntungan syarikat insurans hayat antaranya Greene dan Segal (2004) dalam kajiannya yang bertajuk "*Profitability and Efficiency in the U.S. Life Insurance Industry*" mereka mendakwa bahawa dalam pasaran insurans yang matang dan persaingan yang tinggi, kecekapan sangat penting dalam menentukan keuntungan syarikat insurans. Kajian ini menganggar kecekapan melalui analisis perbatasan stokastik. Daripada hasil kajian mereka mendapati bahawa industri adalah pada purata 20% tidak cekap. Selain faktor kecekapan, mereka juga mengkaji hubungan keuntungan dengan bentuk syarikat, saiz, lini produk dan pertumbuhan yang diwakili oleh premium langsung. Menurut Shun (1996) pula penganggar kesolvenan yang paling baik ialah keuntungan.

Bajtelsmit, V.L. & Bouzouita, R. (1998) dalam kajiannya yang bertajuk "*Profit and Concentration in Commercial Automobile Insurance Lines*" menyatakan perletakan harga bagi insurans am lebih kompetitif berbanding insurans hayat. Mereka telah menguji dan membuktikan wujudnya hubungan positif antara nisbah penumpuan pasaran atau struktur pasaran dengan nilai keuntungan firma. Pengkaji turut mendapati terdapat penentu lain yang akan meningkatkan keuntungan firma seperti syer pasaran, pertumbuhan produktiviti serta kadar faedah. William.H.G & Don.S. (2004) juga telah melakukan kajian yang sama di Amerika

Syarikat. Keputusan yang diperolehi membuktikan bahawa kos kecekapan dalam industri insurans hayat adalah lebih besar berbanding keuntungan yang diterima oleh organisasi, dan ini menunjukkan bahawa ketidakcekapan berhubungan secara negatif dengan keuntungan. Kesimpulannya, secara purata terdapat sebanyak 20% organisasi dalam industri insurans hayat di Amerika Syarikat adalah berada dalam keadaan yang tidak cekap.

Faktor-faktor ekonomi lebih mempengaruhi penggunaan dan permintaan terhadap insurans, ia dibuktikan dengan beberapa kajian termasuklah kajian daripada Thorsten Beck dan Ian Webb (2003) dalam kajiannya yang bertajuk "*Economic, Demographic, and Institutional Determinants of Life Insurance Consumption across Countries*" mengkaji tentang penentu ekonomi, demografi dan institusi dalam penggunaan insurans hayat di seluruh 68 buah negara (termasuk Malaysia). Didapati yang petunjuk ekonomi seperti inflasi, pendapatan per kapita, dan sektor pembangunan perbankan, serta agama dan petunjuk institusi adalah ramalan yang paling kukuh dalam penggunaan insurans hayat. Keputusan kajian menunjukkan kedua-dua petunjuk ekonomi dan institusi adalah lebih mempengaruhi penggunaan insurans hayat berbanding dengan petunjuk demografi. Termasuk juga kajian oleh Chee Chee Lim dan Steven Haberman (2002) yang bertajuk "*Macroeconomic Variables and the Demand for Life Insurance in Malaysia*" yang mengkaji interaksi antara pemboleh ubah makroekonomi dan demografi (iaitu pembangunan kewangan, pendapatan, inflasi, kadar faedah, harga, pulangan pasaran saham, kadar kelahiran, kadar kematian, kadar kesuburan dan jangka hayat) dan permintaan untuk insurans hayat (dengan jumlah wang yang diinsuranskan) untuk membuktikan hubungan penentu-penentu tersebut dalam konteks Malaysia. Penemuan utama kajiannya menunjukkan bahawa kadar deposit simpanan dan perubahan harga dalam insurans adalah dua pemboleh ubah makroekonomi penting yang berkaitan dengan permintaan untuk insurans hayat di Malaysia. Walau bagaimanapun, hasil dapatan kepada kadar deposit simpanan itu menunjukkan hubungan negatif. Kajian daripada Sibel Celik dan Mustafa Mesut Kayali (2009) yang bertajuk "*Determinants of Demand for Life Insurance in European Countries*" dapat dirumuskan bahawa pendapatan merupakan penentu yang penting dalam memberi kesan kepada penggunaan insurans hayat. Walaupun kajian sebelum ini mendapati bahawa terdapat hubungan antara pendidikan dan permintaan terhadap insurans hayat, penentu pemboleh ubah pendidikan adalah negatif dalam kajian ini. Di samping itu, permintaan untuk insurans hayat berkurangan dalam tempoh inflasi.

Manakala dalam kajian Shiu (2005), kedua-dua faktor iaitu faktor dalaman syarikat dan faktor luaran telah dikenal pasti sebagai faktor-faktor penentu kepada kesolvenan syarikat insurans hayat di United Kingdom. Faktor-faktor dalaman syarikat dalam kajian Shiu antaranya ialah nilai bond kepada jumlah aset, ekuiti kepada jumlah aset dan perniagaan baru. Faktor-faktor luaran pula ialah inflasi, kadar faedah dan persaingan.

METODOLOGI KAJIAN

Model yang digunakan dalam kajian ini merupakan model regresi linear berbilang. Dalam kajian ini, dua model dikaji iaitu model bagi mengkaji kecekapan dan model bagi mengkaji keuntungan syarikat insurans am di Malaysia. Kedua-dua pemboleh ubah yang dikaji merupakan pemboleh ubah bersandar. Semua faktor tidak bersandar akan menjelaskan variasi dalam pemboleh ubah bersandar. Pemboleh ubah tidak bersandar juga merupakan penentu kepada pemboleh ubah bersandar sama ada ia positif atau negatif. Apabila satu unit meningkat dalam pemboleh ubah tidak

bersandar maka akan meningkatkan atau menurunkan pemboleh ubah bersandar. Dalam kajian ini, empat belas pemboleh ubah tidak bersandar menjadi penentu dalam analisis ini.

$$\begin{aligned} \text{ROA} = & \beta_0 + \beta_1 \text{YPK} + \beta_2 \text{GDP} + \beta_3 \text{GDPM} + \beta_4 \text{IPP} + \beta_5 \text{IHP} + \beta_6 \text{CAR} + \beta_7 \text{NX} \\ & + \beta_8 \text{STR} + \beta_9 \text{NOS} + \beta_{10} \text{PT} + \beta_{11} \text{PRE} + \beta_{12} \text{MPR} + \beta_{13} \text{LPR} + \beta_{14} \text{RES} \end{aligned} \quad (1)$$

$$\begin{aligned} \text{PT} = & \beta_0 + \beta_1 \text{YPK} + \beta_2 \text{GDP} + \beta_3 \text{GDPM} + \beta_4 \text{IPP} + \beta_5 \text{IHP} + \beta_6 \text{CAR} + \beta_7 \text{NX} \\ & + \beta_8 \text{STR} + \beta_9 \text{NOS} + \beta_{10} \text{ROA} + \beta_{11} \text{PRE} + \beta_{12} \text{MPR} + \beta_{13} \text{LPR} + \beta_{14} \text{RES} \end{aligned} \quad (2)$$

Walau bagaimanapun, sama ada kesemua pemboleh ubah penjelas mempengaruhi pemboleh ubah bersandar secara kolektif boleh ditentukan dengan R^2 . Pada umumnya, nilai R^2 mengukur tahap kebaikan padanan garisan regresi dengan data siri masa secara keseluruhannya. Sekiranya R^2 mempunyai nilai yang rendah, ini bererti keupayaan perubahan dipengaruhi oleh pemboleh ubah rawak. Sebaliknya, nilai R^2 yang tinggi memberi maklumat bahawa pemboleh ubah penjelas mempunyai keupayaan yang tinggi untuk menerangkan perubahan pemboleh ubah bersandar. Nilai R^2 merupakan peratusan daripada perubahan keseluruhan pemboleh ubah bersandar yang diterangkan oleh pemboleh ubah penjelas. Selain itu, Pekali penentu terselaras (\bar{R}^2) berperanan untuk mengimbangi R^2 yang tidak mengambil kira kehilangan darjah kebebasan (df) apabila semakin banyak bilangan parameter akibat daripada pertambahan bilangan pemboleh ubah bebas yang dianggar. Semakin banyak bilangan pemboleh ubah bebas, semakin tinggi nilai R^2 tetapi darjah kebebasan semakin kecil kerana pertambahan bilangan parameter. Oleh itu pekali penentu terselaras (\bar{R}^2) digunakan untuk imbangi keelokan padan sesuatu model agar tidak tersalah tafsir.

ANALISIS DISKRIPTIF DATA

Sampel data yang digunakan untuk membuat analisis kajian ini adalah sumber premier dari 42 tahun dari tahun 1970 hingga tahun 2012. Data juga diambil dari sebanyak 96 syarikat yang berdaftar sebagai syarikat insurans. Data dibahagikan mengikut tahun dan syarikat yang berdaftar. Ini adalah kerana bukan semua syarikat menjalankan perniagaan sepanjang 42 tahun tersebut akibat dari permulaan pembukaan perniagaan yang lambat atau penggabungan serta pembubaran syarikat mereka. Jumlah syarikat insurans adalah tinggi pada tahun 1976 dengan sebanyak 77 syarikat insurans yang bertapak di Malaysia. Namun jumlah itu menunjukkan penurunan dari tahun ke tahun akibat keadaan ekonomi Malaysia yang tidak menentu. Setakat tahun 2012, hanya terdapat 27 syarikat insurans di Malaysia.

Jadual 1 Bilangan Syarikat Insurans Am di Malaysia

Tahun	Bilangan syarikat insurans am
1970	69
1975	75
1980	62
1985	59
1990	56
1995	54
2000	53
2005	38
2010	30
2012	27

Sumber : Pelbagai Laporan Tahunan Syarikat Insurans

HASIL KAJIAN

Jadual 2 menunjukkan keputusan t-statistik dan signifikan bagi model 1 dan model 2 untuk keseluruhan pemboleh ubah tersebut. Bagi Model 1, pemboleh ubah tidak bersandar iaitu kenderaan berdaftar (CAR) perkaitan yang signifikan dengan pulangan ke atas aset pada paras keyakinan 70%, dan eksport bersih (NX) mempunyai perkaitan yang signifikan dengan pulangan ke atas aset pada paras keyakinan 80% . Bagi pemboleh ubah pemboleh ubah Keuntungan (IP), KDNK Harga Semasa (GDP), Indeks Pengeluaran Perindustrian (IPP), Kadar produktiviti sut (MPR), Tiada pendidikan (NOS), Premium (PRE), Berpendidikan tertinggi (STR) dan Pendapatan per kapita (YPK) mempunyai perkaitan yang signifikan dengan pulangan ke atas aset pada paras keyakinan 99%..

Manakala KDNK Harga Malar (GDPM), Indeks Harga Pengguna (IHP), Kadar produktiviti buruh (LPR) dan Jumlah Penduduk (RES) tidak mempunyai signifikan dengan pulangan ke atas aset syarikat insurans am di Malaysia. Dapat merumuskan bahawa Jumlah Kenderaan Berdaftar (CAR), Eksport Bersih (NX), KDNK Harga Semasa (GDP), KDNK Harga Malar (GDPM), Indeks Harga Pengguna (IHP), Premium (PRE), Jumlah Penduduk (RES) dan Berpendidikan Tinggi (STR) berhubung negatif dengan pulangan ke atas aset . Manakala Keuntungan (IP), Indeks Pengeluaran Perindustrian (IPP), Kadar produktiviti buruh (LPR), Kadar produktiviti sut (MPR), Tiada pendidikan (NOS) dan Pendapatan per kapita (YPK) berhubung positif dengan pulangan ke atas aset.

Jadual 2 Hasil Regresi Fungsi Kecekapan Dan Keuntungan bagi Model 1 dan Model 2

Pemboleh ubah	Model 1	Model 2
KONSTAN	3.29895 (0.0010)	-0.7625 (0.4458)
LOG(ROA)		47.5846* (0.0000)
LOG(P.T)	47.5846* (0.0000)	
LOG(CAR)	-1.1057*** (0.2690)	-0.9127 (0.3615)
LOG(NX)	-1.4252** (0.1542)	-1.7813*** (0.075)
LOG(GDP)	-3.3689* (0.0008)	-1.1613 (0.2456)
LOG(GDPM)	-0.6954 (0.4869)	-2.9598* (0.0031)
LOG(IHP)	-0.3732 (0.7090)	-3.799* (0.0001)
LOG(IPP)	3.43955* (0.0006)	1.94058** (0.0524)
LOG(LPR)	0.36805 (0.7129)	2.51981** (0.0118)
LOG(MPR)	6.76962* (0.0000)	0.38713 (0.6987)
LOG(NOS)	3.22465* 0.0013	-1.1098 (0.2672)
LOG(PRE)	-11.039* (0.0000)	10.7065* (0.0000)
LOG(RES)	-0.227 (0.8204)	2.24179** (0.0251)
LOG(STR)	-2.7859* (0.0054)	0.91859 (0.3584)
LOG(YPK)	3.10906* (0.0019)	2.00516** (0.0451)

*Nota: Model 1: *, **, dan *** signifikan pada aras keertian 1%, 20% dan 30%*

*Model 2: *, **, dan *** signifikan pada aras keertian 1%, 5% dan 10%*

Ujian t menunjukkan eksport bersih (NX) mempunyai kaitan signifikan dengan keuntungan pada aras keyakinan sebanyak 90%. Terdapat beberapa pemboleh ubah bebas yang mempunyai hubungan signifikan dengan keuntungan pada aras keertian 5% seperti indeks pengeluaran perindustrian (IPP), kadar produktiviti buruh (LPR), jumlah penduduk (RES), dan pendapatan perkapita (YPK). Pemboleh ubah- pemboleh ubah ini mempunyai perkaitan signifikan pada paras keyakinan 95%.

Manakala bagi pulangan atas aset (ROA), premium (PRE), indeks harga pengguna (IHP) dan KDNK harga malar (GDPM) mempunyai perkaitan signifikan pada paras keyakinan 99%. Bagi pemboleh ubah lain seperti jumlah kenderaan berdaftar (CAR), KDNK harga semasa (GDP), penduduk berpendidikan tinggi (STR), kadar produktiviti sut (MPR) dan penduduk tidak

bersekolah (NOS) tidak mempunyai perkaitan signifikan dengan keuntungan yang dapat dijelaskan kerana berhubungan negatif dengan keuntungan.

Jadual 3 Keputusan Ujian F dan Keputusan Rumusan Fungsi Linear

	Nilai F	Nilai P	R ²	Adjusted R ²
Model 1	195.516*	0.0000	0.5411	0.5383
Model 2	315.038*	0.000	0.6552	0.6531

Nota : * signifikan pada aras keertian 1%

Ujian F pula menunjukkan keseluruhan persamaan bagi Model 1 dan Model 2 ini adalah signifikan pada paras keyakinan 99%. Pengiraan “Coefficient of determination” (R²) pula menunjukkan nilai 54.1% kekuatan pemboleh ubah bebas mempengaruhi pulangan ke atas aset (ROA). Ini menyatakan 54.1% pemboleh ubah yang digunakan dapat menjelas pulangan ke atas aset. Pengiraan bagi Model 2 pula menunjukkan nilai 65.5% kekuatan pemboleh ubah bebas mempengaruhi keuntungan (PT). Ini bermaksud 65.5% variasi dalam keuntungan adalah dipengaruhi oleh ke empat belas faktor yang dikaji. Ini menyatakan 65.5% pemboleh ubah yang digunakan dapat menjelas keuntungan syarikat insurans am di Malaysia.

RUMUSAN DAN IMPLIKASI DASAR

Projek ini menjalankan kajian tentang hubungan integrasi antara Jumlah Kenderaan Berdaftar (CAR), Eksport Bersih (NX), KDNK Harga Semasa (GDP), KDNK Harga Malar (GDPM), Indeks Harga Pengguna (IHP), Indeks Pengeluaran Perindustrian (IPP), Kadar produktiviti buruh (LPR), Kadar produktiviti sut (MPR), Tiada pendidikan (NOS), Premium (PRE), Jumlah Penduduk (RES), Berpendidikan Tinggi (STR), Pendapatan per kapita (YPK) terhadap Pulangan keatas aset (ROA) Dan Keuntungan (PT) syarikat insurans am di Malaysia.

Berdasarkan keputusan Ujian OLS bagi Model 1 menentukan KDNK Harga Malar (GDPM), Indeks Harga Pengguna (IHP), Kadar produktiviti buruh (LPR) dan Jumlah Penduduk (RES) tiada signifikan terhadap tabungan swasta, pada paras keyakinan 80%. Tetapi LPR dengan ROA berhubung positif iaitu apabila kadar produktiviti buruh meningkat, pulangan ke atas aset meningkat. GDPM, IHP dan RES berhubung negatif iaitu apabila GDPM, IHP dan RES meningkat, pulangan ke atas aset menurun. Manakala bagi Model 2 pula menunjukkan jumlah kenderaan berdaftar (CAR), KDNK harga semasa (GDP), penduduk berpendidikan tinggi (STR), kadar produktiviti sut (MPR) dan penduduk tidak bersekolah (NOS) tidak mempunyai perkaitan signifikan dengan keuntungan yang dapat dijelaskan kerana berhubungan negatif dengan keuntungan.

Indeks pengeluaras perindustrian (IPP), kadar produktiviti buruh (LPR), jumlah penduduk (RES), dan pendapatan perkapita (YPK) pula mempunyai perkaitan signifikan pada paras keyakinan 95%. Dan eksport bersih (NX) mempunyai kaitan signifikan dengan keuntungan pada aras keyakinan sebanyak 90%. Manakala bagi pulangan atas aset (ROA), premium (PRE), indeks

harga pengguna (IHP) dan KDNK harga malar (GDPM) mempunyai perkaitan signifikan pada paras keyakinan 99%.

Cadangan kepada kajian ini ialah kerajaan mestilah meningkatkan usaha-usaha untuk meningkatkan fokus terhadap industri insurans am dan meningkatkan pendapatan perkapita negara. Pelbagai dasar yang boleh dibuat antaranya meningkatkan pelaburan asing dan dalam negara. Bank pusat juga mestilah bersedia untuk mengatasi pelbagai masalah kewangan dan mengawal inflasi supaya tidak berlaku kerana ia akan menjejaskan keuntungan syarikat insurans am di Malaysia. Tabungan swasta amat penting kepada sesebuah negara, ini kerana ia akan membentuk modal bagi kerajaan. Pertumbuhan Keluaran Dalam Negara Kasar (KDNK) juga diambil sebagai ukuran pembangunan makroekonomi.

RUJUKAN

- Bajtelsmit, V.L. & Bouzouita, R. 1998. Profit and Concentration in Commercial Automobile Insurance Lines. *Journal of Insurance*, Issues 21: 172 – 182.
- Bank Negara Malaysia. (1970–2012). Laporan Tahunan Insurans. Bank Negara Malaysia, Kuala Lumpur.
- Bank Negara Malaysia. (Jan 1970 - May 2012), Statistik Bulanan. Bank Negara Malaysia, Kuala Lumpur.
- Beck, T. & Webb I. (2003). Economic, Demographic and Institutional Determinants of Life Insurance Consumption across Countries. *The World Bank Economic Review*, 17(1), pp. 51-88.
- Brown, SP & Peterson, RA 1993. Latar belakang dan akibat jurujual kepuasan kerja: analisis Meta dan penilaian kesan sebab dan akibat. *Jurnal Penyelidikan Pemasaran*, 30: 63-77.
- Farrell, M. J., (1957). The measurement of productive efficiency. *Journal of Royal Statistics*, Soc Ser A III,120, pp. 253-290.
- Greene, W. H., & Segal, D. (2004). Profitability and efficiency in the U.S. life insurance industry. *Journal of Productivity Analysis*, 21(3), pp. 229-247.
- Hwang, T. & Greenford, B. (2005). A Cross-section Analysis of the Determinants of Life Insurance Consumption in Mainland China, Hong Kong and Taiwan. *Risk Management and Insurance Review*, 8(1), pp. 103-125.
- Rubayah & Zaidi, I. 2008. Kesolvenan dan Kecekapan Teknikal Syarikat Insurans Hayat di Malaysia. *International Journal of Molecular Sciences*, pp. 177 – 197.
- Shazali, A. M. & Alias, R. 2000. Productivity and Efficiency Performance of the Malaysian Life Insurance Industry. *Jurnal Ekonomi Malaysia*, pp. 34: 93 – 105.
- Shiu, Y. M., (2005). The determinants of solvency in the United Kingdom life insurance market. *Applied Economics Letters*, 12(6), pp. 339-344.
- Zaidi, I. & Roziana, B. 2007. Kajian Terhadap Tahap Kecekapan Syarikat Insurans Hayat Am Menggunakan Analisis Perbatasan Stokastik. *Journal of Quality Measurenebt and Analysis*, pp. 111 – 11.